

y631

Navn	 16	Skole		Klasse	6B	J	N
------	--	-------	---	--------	----	---	---

Skriveoppgave 1

Tenk deg at du går tur og kommer til et spøkelseshus. Skriv en tekst til klassen om hva som skjer.

-Ah, kommer ikke bussen snart eller?! sa Anna. Den er snart 15 minutter forsinket. Anna, Salma og jeg begynner å bli lei av å vente. Vi skulle på håndballcup og vi ville ikke komme for seint. -Der kommer den, sa Salma. -Er det den bussen vi skal ta? stønnet jeg og Anna i kor. -Ser sånn ut, sa Salma. Vi gikk på bussen, der satt det noen få, gamle folk. Bussen var langt ifra full og det var veldig stille. Vi satt oss bakerst i bussen. Da bussjåføren så at vi hadde satt oss, begynte han å kjøre. Vi sov nesten da bussen stoppet. -Hvor er vi, spurte jeg. -Jeg vet ikke, sa Anna. -Det er jo ikke her vi skal av. -Kom vi går og spør bussjåføren, sa Salma. Da vi reiste oss, la vi merke til at bussen var tom. Bussjåføren var også vekk. Vi gikk ut av bussen. Vi er jo langt ute i skogen, klagde Salma. Jeg sukket. -Ja og hvor er de andre? Vi ventet i 20 minutter på at de skulle komme tilbake. -Nei nå orker jeg ikke å vente mer, sa jeg. Vi bestemte oss for å gå og lete etter de andre. Skogen var veldig stor, og veldig varm. -Se der en hytte, sa Anna. -Kanskje de er der inne. Vi banket på døra, men ingen svarte. -Døra er open, utbrøt Salma. Vi gikk inn. Der satt alle fra bussen! De glødet! De var gjennomsiktige! De er spøkelser! -Løøøp! Vi løp så fort vi kunne, den retningen vi hadde kommet fra.

Da hørte vi skritt bak oss. Vi fikk panikk og løp enda fortare. Vi kom frem til der bussen hadde stått. - Bussen er borte! - Hvordan kan den være borte, bussjåføren var jo i hytta nettopp, sa jeg andpustent. - Jeg vet ikke, men en ting er sikkert, de er spøkelser, sa Anna. - Kanskje de løp forbi oss og tok bussen og kjørte, sa jeg. Vi satt oss ned. Så kom vi på det... Bagasjen vår var i den andre bussen. Vi var veldig lei oss, og veldig slitne. Vi bare la oss ned på bakken. - Åh, hvordan skal vi komme oss på håndballcupen nå da, sa Salma oppgitt. - Jeg vet ikke, sa Anna. Vi lå på bakken og så opp på himmelen da vi hørte en tutelyd. Det var en buss! Alle tre reiste seg opp og gikk på bussen. Vi var kjempeglade! Da vi kom inn på bussen fikk vi nesten sjokk. Alle folka på bussen var de samme som på spøkelsesbussen, bare ekte! Vi gikk sakte forbi alle folka til bakerste rad. - Bagene våre, ropte vi av glede. Folka på bussen så på oss og smilte. - Hvordan kom de hit? - Jeg vet ikke men samma det vel, sa Anna til meg. - Vi kommer til å rekke håndballcupen!

KRISTINE